

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Når man ser, hvordan Fremskridtspartiets repræsentanter indtil nu har ageret i denne sag, forstår jeg meget vel partiets behov for at sige det, man gør.

Jeg tror, det var hr. Kim Behnke, der, før Markedsudvalget eller Skatteudvalget havde modtaget nogen yderligere dokumentation, var ude at råbe: Rigsret! Socialdemokratiet griber sådanne sager anderledes an. Vi mener, det er afgørende, at vi har et ordentligt grundlag, når vi skal træffe beslutninger af den karakter.

For os er dette ikke et spørgsmål om klapjagt på en regering, for os er det et spørgsmål om, hvordan vores parlamentarisme fungerer, og om, at Folketinget kan have tillid til, at det får de oplysninger, det har brug for. Derfor er det et naturligt sted, denne sag behandles, og vi har allerede i den dagsorden, som er foreslået, skrevet, at der skal afgives en beretning. Der skal altså drages en konkret konklusion af udvalgsarbejdet, og derfor må jeg sige til hr. Kim Behnke, at hvis Fremskridtspartiet ønsker at køre et eller andet løb, som ikke har meget med sagen at gøre, så velbekomme, men at det ikke bliver sammen med Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det skal blot være et enkelt spørgsmål til hr. Kim Behnke. Som følge af det, hr. Kim Behnke lagde op til i sin engagerede tale med frieri til Socialdemokratiet, vil jeg da gerne spørge hr. Kim Behnke, hvem hr. Kim Behnke så ønsker som statsminister.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Må jeg ikke godt sige til hr. Stavad, at det ikke er Fremskridtspartiet, som har rejst denne forespørgselsdebat. Jeg skulle minde om, at det faktisk var Socialdemokratiet, der, da første del af debatten startede efter EF-dommen for snart lang tid siden, begyndte at tale om mistillidsdagsorden eller andre ting over for den borgerlige regering.

Det, Fremskridtspartiet har gjort, er at sige, at denne sag trænger til at blive undersøgt til bunds. Hvordan gør man det? Det gør man i

første omgang ved at lægge en rigsretssag an mod skatteministeren. Så vil det senere vise sig, hvilke personer der har været involveret i sagen. Jeg må så sige til Socialdemokratiet, at hvis der virkelig skulle komme en rigsretssag, kunne det vise sig, at også Socialdemokratiet var mere involveret i denne sag, end partiet ellers har ønsket at give udtryk for. Det kunne en sådan sag også ende med, og det er selvfølgelig også derfor, at Socialdemokratiet ikke ønsker at medvirke. Men det er altså ikke Fremskridtspartiet, som har været fremme med tanker om mistillidsvotum, har rejst forespørgslen eller noget som helst andet. Det er Socialdemokratiet, der inden papirerne kom i Markedsudvalget, i Skatteudvalget osv., sprang op som en løve og er faldet ned som et lam. Det kan partiet have mange grunde til, og jeg mener ikke, at andre partier skal blande sig i de interne ting, der foregår, men man må sandelig have ret til at påtale det her fra Folketingets talerstol.

Så er der ydermere det, at Fremskridtspartiet under behandlingen af sagen i Folketinget for det første ikke stemte for forslaget og altså ikke var med i forliget og for det andet advarede om, at det kunne ende med, at vi blev dømt ved EF-Domstolen, hvilket vi altså er blevet. Derfor er det med god grund, at vi har forsøgt at korrekte og stille de partier til ansvar, som har været så dybt involveret i dette sammensurium. Jeg forstår godt, at Socialdemokratiet er på tilbageskot over for det, men jeg synes bare ikke, det er rimeligt, at man skælder det parti ud, som i hvert fald fra første færd har meldt klart ud.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I hr. Kim Behnkes korte bemærkning, der faktisk ikke indeholdt noget som helst, som ikke kunne vente til partiets ordførertale, faldt ordet gultvæppetale. Det er et moderne ord nu, og så tror hr. Kim Behnke, at han kan score point på at bruge det, men det er rent vrøvl i denne sammenhæng. Et gultvæppe har man nederst i et rum, hvorimod den dagsorden, der er fremsat her, har til hensigt at tage tingene op og frem.

Når jeg tager ordet nu, er det, for at der slet ikke skal være tvivl om, at CD, som sad med i regeringen frem til maj 1988, i høj grad ønsker,